

נקרא אשר אהיה. כלומר, על פן אהיה, אהיה מזמן להמשיך ולהוליד הכל. אהיה - כלומר, עכשו אני הוא הכלל של הכל, הכלל של כל פרט. אשר אהיה - שהתעברה האם, ועתידה להוציא את כל הפרטים ולגלות את השם העליון.

אחר כך רצה משה לדעת מהו פרט הדבר, עד שפרש ואמר אהיה (יהוה) - זהו פרט. וכאן לא כתוב אשר אהיה. ומצאתי בספרו של שלמה המלך, אשר - בקשר של עדון הממשלה נמצאת בחברותא עליונה, כמו שנאמר (בראשית ל) באשרי פי אשרוני בנות, אהיה עתידה להוליד.

בא וראה איך יורד מדרגה לדרגה להודיע את סוד השם הקדוש (להראות את הקדוש ברוך הוא) למשה. בראשונה אהיה, הכלל של הכל, הנסתר שלא התגלה כלל, כמו שאמרנו. וסימן - (משלי ח) ואהיה אצלו אמון וגו', וכתוב (איוב כח) לא ידע אנוש ערפה וגו'. אחר כך הוציא (סוד של הראשית העליונה, תחלת הכל) אותו הנקה, האם העליונה שהתעברה ועתידה להוליד. ואמר אשר אהיה, עתידה להוליד ולתקן הכל. אחר כך התחילה להוליד, ולא כתוב אשר, אלא רק אהיה. כלומר, עכשו יוציא ויתפקן הכל.

אחר שהכל יצא וכל אחד ואחד התפקן במקומו, עזב את הכל ואמר יהו"ה. זה פרט, וזה הקיום. ובאותה שעה ידע משה את סוד השם הקדוש הנסתר והנגלה, ונדבק במה שלא נדבקו שאר בני העולם. אשרי חלקו. בא רבי אלעזר ונשק ידו.

אמר לו, אלעזר בני, מפאן

והלאה הנהר שלא לכתב את השם הקדוש אלא פראוי. שכל מי שלא יודע לכתב את השם

לאמשכא פלא, פדין אקרי אשר אהיה. כלומר, על פן אהיה, אהיה זמין לאמשכא ולאולדא כלא. אהיה: כלומר, השתא אנא הוא כלל פלא, כללא דכל פרטא. אשר אהיה: דאתעברת אימא, וזמינת לאפקא פרטין בלהו, ולא תגלייא שמא עלאה.

לבתר בעא משה למנדע פרטא דמלה מאן הוא, עד דפריש ואמר אהיה (ס"א יהוה), דא הוא פרטא, והכא לא כתיב אשר אהיה. ואשפחנא בספרא דשלמה מלכא, אשר: בקיטורא דעדונא קסטירא בחברותא עלאה אשתכת. פמה דאת אמר, (בראשית ל) באשרי כי אשרוני בנות, אהיה זמינא לאולדא.

הא חזי היך נחית מדרגא לדרגא, לאודעא רזא דשמא קדישא (לאסוואה קדשא ברוך הוא) למשה. בקדמיתא אהיה, כללא דכלא, סתים דלא אתגלייא כלל, פמה דאמינא. וסימן, (משלי ח) ואהיה אצלו אמון וגו', וכתוב (איוב כח) לא ידע אנוש ערפה וגו'. לבתר אפיק (הוא דשירותא עלאה, ראשיתא דכלא) ההוא נהרא, אימא עלאה, אתעברת, וזמינא לאולדא. ואמר אשר אהיה, זמינא לאולדא, ולתקנא פלא. לבתר שארי לאולדא, ולא כתיב אשר, אלא אהיה: כלומר, השתא יפיק ויתפקן פלא.

בתר דנפיק פלא, ואתפקן פל חד וחד באתריה, שבק פלא, ואמר יהו"ה. דא פרטא, ודא קיומא. ובההיא שעתא ידע משה, רזא דשמא קדישא, סתים וגלייא ואתדבק מה דלא אתדבקו שאר בני עלמא, זכאה חולקיה. אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי.

אמר ליה, אלעזר בני, מפאן ולהלאה, אזדהר דלא למכתב שמא קדישא, אלא כדקא

והלאה הנהר שלא לכתב את השם הקדוש אלא פראוי. שכל מי שלא יודע לכתב את השם